

РЕШЕНИЕ

№ 3021

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **12882** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК .

Делото е образувано по жалба от А. А. Р. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Заповед №3286з-4273/30.11.2021г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция".

С жалбата се иска отмяната на заповедта, като в съдебно заседание същата се поддържа чрез адв. Ч., който претендира основателността ѝ поради настъпила реабилитация, счита, че нормативните актове – ЗМВР и Наредбата, следвало да бъдат съобразени с НК, това противоречало на конституционни разпоредби и на Закона за защита на личните данни, тъй като нито ЗМВР нито Наредбата са съобразени с изискването колко време следвало да се съхраняват тези лични данни, което изискване произтичало от Закона за защитата на личните данни. Също в ход по същество изтъкна допълнителни факти, за които заяви, че не можело да бъдат събрани доказателства. Полицейската регистрация съставлявала затруднение за жалбоподателя, тъй като при всяка проверка от органите на МВР бил отвеждан в съответното полицейско управление за справка, престоявал за справка значително време – от един час до 6-8 часа, докато се вземело решение какво да се прави. Когато се провери за него през системата на дежурния, той казвал, че е „криминален контингент“. Поддържа основанията, заявени в жалбата – основани на призната със съдебен акт реабилитация, влязъл в сила, като счита, че на основание чл.85, ал.1 НК – относно последиците, които законите свързват с осъждането, от полицейските регистрации за същите деяния следвало да бъдат заличени.

В ход по същество адв. Ч. претендира присъждането на разноски, съгласно договора за правна помощ.

ОТВЕТНИКЪТ- директорът на ГД „НП“, чрез юрк. Р. оспори жалбата изцяло като неоснователна. По същество счита, че основанието „реабилитация“ не е предвидено в закона - чл.68, ал.1 ЗМВР, в която разпоредба лимитативно са изброени основанията за заличаване на полицейската регистрация. Снемането на регистрацията следвало да се извърши само на предвидено в закона основание. В писмената защита поддържа допълнително, че данните от полицейската регистрация на лицата се използвали само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазването на обществения ред, те не можело да се използват за други цели освен посочените. Касаело се за особен вид обработка на лични данни, за него съществувала отделна, специална регламентация на основание чл.68, ал.6 ЗМВР – с приоритет пред общите разпоредби, регламентиращи защитата на личните данни. Предотвратяването и разкриването на престъпление, защитата на националната сигурност и обществения ред, са възприети от законодателя като ценности, чиято защита обуславяла правомерност на обработването на личните данни на лицата, извършили престъпления., признати за виновни и по силата на споразумения и след реабилитирането им. Ето защо законодателят предвидил снемането на полицейската регистрация да бъде упражнявано само при условията на обвързана компетентност, съобразявайки баланса на обществените и лични интереси при установяването на законовата регламентация, не е предвидил реабилитацията като основание за заличаването на полицейската регистрация.

Претендира, че при издаването на заповедта, са спазени материалноправните предпоставки и процесуалните правила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Оспорването на Заповед №3286з-4273/30.11.2021г. е уточнено изрично в съдебно заседание, поради допуснатата грешка в жалбата относно годината на заповедта.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата ведно с доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорената заповед съгласно чл.168, ал.1 и ал.2 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта

Видно от представеното по преписката на лист 111 от делото отбелязване към оспорената заповед, съдът приема, че жалбоподателят се е запознал със същата на 13.12.2021г. , с оглед на което жалбата от 29.12.2021г.срещу Заповед №3286з-4273/30.11.2021г., следва да се приеме за процесуално допустима, доколкото 27 и 28.12.2021г. са неработни дни . Видно от данните по делото, освен процесната заповед - за отказ за снемане на полицейска регистрация, ответникът е издал и друга заповед от същата дата - №3286-4297/30.11.2021г., с която е постановил снемане на 4 полицейски регистрации на жалбоподателя. Видно от данните по административната преписка, и двете заповеди са връчени в един и същ ден - 13.12.2021г. Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като именно той е подал заявлението за заличаване на лични данни и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни

доказателства. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт. Поради това, като допустима, следва да бъде разгледана по същество.

По фактите:

Със Заповед № 3286з-4273 от 30. 11. 2014г., издадена от Главен комисар С. С., директор на Главна Дирекция “Национална полиция” при Министерство на вътрешните работи, е отказано снемането на полицейски регистрации №5009 от 19.03.2009г. па ОДМВР-К. и №7023 от 27.10.2016г. на ОДМВР-С., извършени по отношение на А. А. Р. и въз основа на негово заявление с вх. №226000-570/12.01.2021г. по описа на 02 РУ – СДВР.

При разглеждането на искането, на основание чл.19, ал.3 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, по заявлението са извършени проверки и събрани съответните доказателства, въз основа на които са извършени регистрациите. Като резултат от проверките и събраните доказателства са постъпили мотивирани предложения от директорите на ОД на МВР К. и С. за отказ да се снесе полицейската регистрация. Въз основа на доказателствата, и което не е спорно по делото, двете полицейски регистрации са извършени на следните основания:

1) Полицейска регистрация №5009/19.03.2009г. , извършена от ОД на МВР К., е за деяние по чл.244, ал.1 НК по ЗМ №166/2009г. на същата дирекция, пр.пр. 273/2009г. ,приключило с одобряване на споразумение по н.о.х.д. №105/2009г. по описа на ОС Кърджали, по силата на което А. Р. се е признал за виновен за извършени престъпления и му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 10 месеца, като наказанието е отложено.

2) Полицейска регистрация №7023/27.10.2016г. на ОД на МВР С., е също за деяние по чл.244, ал.1 вр. чл.243, ал.1 НК – за прокарване в обръщение на неистински парични знаци на 17.03.2009г., за деянието било образувано досъдебно производство №166/2009г., приключило с протоколно определение по н.о.х.д. №113/2016г. на ОС Смолян, с което било одобрено постигнатото споразумение , по силата на което А. А. Р. се е признал за виновен за извършено престъпление по посочените разпоредби.

3) При постановяването на оспорената заповед, органът е взел предвид, че по двете дела н.о.х.д.№113/2016г. на ОС –Смолян и №105/2009г. на С К., с определение №889/07.08.2018г. по чнхд 117/2017г. на ОС Смолян е определено едно общо – най-тежкото наказание. Също е взето предвид и групирането на наказанията, с определения №32.4/06.04.2017г. по нохд 1132016г. на ОС Смолян и по н.ч.д.1636/2011г. по описа на СГС, с което е приспособена присъда, постановена от съд на Република С..

4) Административният орган е съобразил също и настъпилата реабилитация за осъжданията на жалбоподателя по трите дела: н.о.х.д. 105/2009г. на ОС Кърджали, нохд №113/2016г. на ОС Смолян и нчд №1636/2016г. по описа на СГС , по което е приспособена присъда № 21Т/2010г. на ОС Нитра Република С.. Реабилитацията е постановена с Определение №760/06.10.2020г. по н.ч.д. 51/2020г. на ОС Смолян, влязло в законна сила на 14.10.2020г., на основание чл.436, ал.1 НПК вр. чл.87, ал.1 от НК, с което А. А. Р. е реабилитиран за осъжданията му по посочените дела.

5) Въз основа на данните за осъжданията на жалбоподателя, административният орган е формирал извод в мотивите на оспорената заповед, че: „Прекратяванията на делото при сключване на споразумения не са сред лимитативно изброените основания за снемане на полицейска регистрация по чл.68, ал.6 от ЗМВР.“ В заключение е формиран извод, че не са налице предпоставките по посочената разпоредба за снемане

на полицейските регистрации, извършени на жалбоподателя, посочени в обстоятелствената част на заповедта, поради което на основание чл.21, ал.1 от Наредбата и Заповед № 8121з-267/10.03.2015г. е постановен процесният отказ за снемането на полицейска регистрация №5009/19.03.2009г., извършена от ОД на МВР К. и полицейска регистрация №7023/27.10.2016г. на ОД на МВР С..

Видно от данните по делото, от извършената проверка по заявление вх. № 226000-570/12.01.2021 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР от А. А. Р., ЕГН [ЕГН], с цел установяване наличието или липсата на основание по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР по отношение на полицейски регистрации за лицето, са установени общо 6 полицейски регистрации, сред които и двете процесни регистрации, като останалите четири регистрации са заличени със заповед № 3286з-4297/30.11.2021г. също на ответника.

За компетентността на ответника да издаде оспорената заповед са представени:

за заеманата длъжност е представено удостоверение - л. 101 от делото, видно от което главен комисар С. С. е назначен на длъжността директор на ГД "Национална полиция" считано от 08.06.2021г. със заповед на министъра, а от 04.01.202г. е назначен на друга по-висша длъжност. Следователно, на датата на издаване на оспорената заповед 30.11.2021г., комисар С. С. е заемал длъжността директор на ГД "Национална полиция".

-за оправомощаването от министъра на вътрешните работи - Заповед № 8121з-267/10.03.2015г. с която на основание чл.68, ал.6 ЗМВР вр. чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 ЗМВР са оправомощени директора и зам. директорите на ГД "Национална полиция" да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация - л. 88 от делото.

Правни изводи на съда:

По компетентността, изискванията за форма и спазването на процесуалните правила: Съгласно чл.68, ал.6 ЗМВР, полицейската регистрация се сема от администратора на лични данни, или от оправомощени от него лица на основанията, посочени в същата разпоредба. Съгласно чл.29, ал.1 ЗМВР, министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни. Предвид изложеното за правомощията на министъра като администратор на лични данни и допустимостта да ги делегира, то предвид заеманата длъжност и възложената компетентност по чл.68, ал.6 ЗМВР на директора на ГД на Национална полиция със Заповед № 8121з-267/10.03.2015г. на министъра, то следва извод, че заповедта е издадена от компетентен орган. този орган е компетентен и по време, предвид представеното удостоверение за заеманата длъжност в интервал, който съвпада с датата на издаването ѝ. Следователно, не е допуснато нарушение, обуславящо незаконосъобразност по чл.146, т.1 АПК.

Видно от обсъденото за съдържанието на заповедта, същата е съответства на предвиденото в чл. 59, ал. 2 АПК, включително съдържа фактическите и правни основания за постановения отказ за снемането на полицейската регистрация. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Решението е издадено при спазването на предвидената процедура - в случая производството е започнало по искане на регистрираното лице - предвидено основание по чл.68, ал.6 ЗМВР, като са извършени в пълнота проверки по реда на чл.19, ал.3 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация,

не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната му.

По материалната законосъобразност на заповедта съдът приема следното

Видно от чл.68, ал.6 ЗМВР, полицейската регистрация се сменя когато: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

В случая няма въведено оспорване от жалбоподателя, че полицейската регистрация е извършена в нарушение на закона или е налице друго конкретно предвидено в чл.68, ал.6 ЗМВР основание. Административният орган е обсъдил единствено основанието по чл.68, ал.6, т.2 ЗМВР - наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, като е изложил мотиви, че прекратяването на наказателното производство поради сключено споразумение не попада в посоченото основание.

Споделими са изводите на органа по приложението на чл.68, ал.6, т.2 ЗМВР, тъй като А. А. Р. се е признал за виновен, сключеното споразумение касае осъждането му за извършено престъпление, а прекратяването на производството е последица от постигнатото споразумение. Законодателят изрично изключва споразумението по чл.24, ал.3 НПК, - производството по дела от общ характер се прекратява и когато съдът одобри споразумение за решаване на делото. Именно такъв е процесният случай, предвид одобрените споразумения по посочените наказателни дела срещу жалбоподателя, обсъдени по фактите.

Основанието реабилитация и последиците от нея - заличаване на осъждането по смисъла на чл.85, ал.1 НК, действително не са предвидени сред основанията по чл.68, ал.6 ЗМВР, които са действително са изрично изброени без възможност за прилагане на други, извън изброените в разпоредбата. В своята практика /в този см. р. № 491/16.01.2017 г. по адм. д. № 11524/2016 г. по описа на ВАС, р. № 13606/13.12.2016 г. по адм. д. № 10389/2015 г., V отд. на ВАС и др./, Върховният административен съд приема, че целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация /при извършването на която се използват и лични данни на лицето/ като правен институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейска регистрация. Съхраняването и обработването на личните данни на лицето, се извършва като последица от самото деяние деянието, за което са снети личните данни. Реабилитацията пък е последица от наличие на осъждане и настъпване на определени предпоставки.

Също така законодателят допуска осъжданията да бъдат взети предвид с влязла в сила присъда е възможно да бъдат отчитани, независимо, че е настъпила реабилитация по реда на НК. Например за заемането на определени държавни служби законодателят е поставил изискване за заемане на длъжността кандидатът да не е осъждан за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията (чл. 155, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и др. закони). Информация за всички лица, осъдени от български

съдилища, лица, освободени от наказателна отговорност от български съдилища и са им наложени административни наказания по чл. 78а от НК и български граждани, осъдени от чуждестранни съдилища с влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, приет за изпълнение по реда на чл. 453 - 470 от НПК се съхранява и в Бюрата за съдимост при всеки районен съд и Централно бюро за съдимост при Министерството на правосъдието.

От изложеното до тук следва, че изводът в оспорената заповед, че от обстоятелствата за процесните ое полицейски регистрации, действително не се установява предвидено по чл. 68, ал. 6 ЗМВР основание за заличаването им, е правилен.

По възражението на жалбоподателя, че приложимите разпоредби на ЗМВР и Наредбата противоречат на Закона за защитата на личните данни, тъй като не предвиждат срок за заличаването на полицейската регистрация, съдът съобрази следното:

Действително, както обосновава юрк. Р. в защитата си, касае се за специално законодателство, което има за цел обработване на лични данни със специфична цел: защитата на националната сигурност противодействие на престъпността и опазването на обществения ред, съгласно чл.27 ЗМВР. От уредбата на полицейската регистрация и предоставянето на данните на компетентните органи следва, че данните от всяка полицейска регистрация може да бъде използвана както за защита на националната сигурност, така и за другите две цели. По националното право няма разделение на данните за осъжденията в зависимост от предварителна преценка за това дали са относими към защитата на националната сигурност или ще способстват за постигането на другите две цели по чл.27 ЗМВР - противодействие на престъпността и опазването на обществения ред. Така законодателят е отчел тясната връзка, която съществува между националната сигурност, противодействието на престъпността и обществения ред.

Що се касае до изискването за срокове, в които могат да се съхраняват и съответно обработват данни на основание полицейска регистрация, то се касае за приложението на чл. 26, ал.2 ЗМВР. Според тази разпоредба, сроковете за съхранение на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство от органите на МВР или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им, се определят от министъра на вътрешните работи. Следователно, действително е налице специална правна уредба и общи правила предвидени в Закона за личните данни или в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), не са относими. Въведените правила относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, не се прилагат при обработване от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за

обществената сигурност - чл. 2, ал. 2, б. г) от цитирания регламент.

Защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, както и свободното движение на такива данни, са предмет на специален правен инструмент на Съюза. Такъв инструмент е Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

Видно от съображение 26 от преамбюла на директивата, следва да бъдат установени срокове за изтриването на данните от администратора или техен периодичен преглед. В цитираната разпоредба на директивата не е посочено какви следва да бъдат тези срокове. Съгласно параграф 1а от Закона за защита на личните данни, в това число предвид мотивите на законопректа за изменение, приет и обнародван ДВ бр.17 /2019г., този закон предвижда мерки по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 и въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/680.

В Закона за защитата на личните данни се съдържа Глава осма.

„Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“, с която видно от съдържанието на разпоредбите в тази глава, се транспонират нормите на Директива (ЕС) 2016/680, в това число относно регламентирането на срокове от администратора на лични данни, конкретно следните разпоредби:

1. В чл.42, ал.1 ЗЗЛД, правилата на тази глава се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

2. Съгласно чл. 46, ал.1 ЗЗЛД, когато сроковете за изтриване на лични данни или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им не са нормативно установени, те се определят от администратора. Втората алинея на разпоредбата предвижда, че извършването на периодична проверка по ал. 1 се документира, а решението за продължаване на съхранението на данните се мотивира.

3. Процесните две полицейски регистрации на жалбоподателя като осъдено лице са относими към изискването за разграничаването на лични данни за различните категории субекти на данни по чл.47, т. 2 ЗЗЛД - "лица, осъдени за

престъпления".

4.В чл.49 ЗЗЛД е предвидено изискване за законосъобразност на личните данни - когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

5.Видно от чл.45, ал.3 ЗЗЛД: " Обработването от администратор по ал. 2 може да включва архивиране в обществен интерес, научно, статистическо или историческо използване на данните за целите по чл. 42, ал. 1 при прилагането на подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните."

6.В чл.53-56 ЗЗЛД са предвидени правата на лицата, чийто лични данни се обработват, които разпоредби съответстват на предвиденото идентично право в ЗМВР. Касае се обаче за различно от процесното производство - предвидено в чл.26 -28 ЗМВР във връзка с обработването на лични данни, като отказът на администратора на лични данни на основанията по чл.28, ал.2 ЗМВР, подлежи на обжалване по реда на ал.6 от същата разпоредба.

В казуса по делото процесният отказ не е свързан с упражнено правомощие и отказ по реда на чл.28, ал.2 ЗМВР, съответно на това органът не е бил задължен да съобрази нито изискванията за срокове за съхраняването на личните данни на жалбоподателя във връзка с полицейската му регистрация, нито да разглежда други основания по Общия регламент или Директивата, или на основание разпоредбите по Закона за защита на личните данни.

Следва да се отбележи за пълнота, че видно от предложението за отказ, на директора на ОД на МВР К., и както се поддържа в писменат азашита на ответника, изграждането на информационни фондове, които се съдържат данни за лица, извършили престъпление, е практика в целия свят, регистрацията му ще остане само като статистически и аналитичен белег, който би могъл да бъде ползван от съответните органи само в изрично предвидените от закона случаи. Видно е от чл.45, ал.3 ЗЗЛД, нова разпоредба, приета във връзка с транспонирането на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680, че се допуска архивиране в обществен интерес, за статистическо използване на данните за целите по чл. 42, ал. 1 при прилагането на подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните. Именно такива цели са обосновани и за необходимостта от съхраняването на данните за жалбоподателя, очевидно възприети от ответника при издаването на оспорената по делото заповед.

Всичко изложено обуславя извод, че оспорената заповед е и материално-законосъобразна, не е налице основание по чл.146, т.4 АПК за отмяната ѝ.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ, като осъди жалбоподателя за разноски в полза на ответника – поради своевременно направено искане и на основание чл.143, ал. 3 АПК, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ , като в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на от 100.00 лева.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Р. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Заповед №3286з-4273/30.11.2021г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция".

ОСЪЖДА А. А. Р. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], ДА ЗАПЛАТИ по бюджета на Главна дирекция "Национална полиция" сумата от 100 (сто) лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: